

ROMÂNIA

TRIBUNALUL xxxxxxxxxx

- SECȚIA CIVILĂ SENTINȚA CIVILA nr. 1485 F

Ședința publică din data de xx.xx.xxxx

Completul constituit din:

PREȘEDINTE - xxxxxxxxxx

GREFIER - xxxxxxxx

Pe rol, soluționarea cauzei de contencios administrativ și fiscal, privind pe reclamantul xxxxxxxx în contradictoriu cu pârâtele ANAF - D.G.F.P. xxxxxxxx - Biroul Soluționare Contestații și ANAF - ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE xxxxx și chematul în garanție ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU xxxxx, având ca obiect *anulare act administrativ - fiscal -pretenții* .

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reprezentantul pârâtei DGFP xxxxxx, cons.jr. xxxxx, cu delegație de reprezentare la dosar, lipsind celelalte părți.

Procedura fiind legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care ;

Reprezentantul pârâtei D.G.F.P. xxxxxx, cons.jr. xxxxx arată că nu mai are alte cereri de formulat nici excepții de ridicat.

Tribunalul ia act și, considerându-se lămurit, constată cercetarea judecătorească încheiată, cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul pârâtei DGFP xxxxxx, cons.jr. xxxxxx solicită respingerea cererii reclamantului având în vedere dispozițiile OUG nr. 117/2009 articol unic și faptul că prin apariția acestuia s-a pus în acord legislația internă cu normele comunitare iar cu privire la cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru xxxxx pune concluzii de admitere .

Dezbaterile declarându-se închise, cauza rămâne în pronunțare.

După deliberare,

INSTANȚA

Cu privire la cauza de contencios administrativ - fiscal de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestui tribunal la data de xx.xx.xxxx, reclamantul xxxxxx, domiciliat în xxxxxx, str.xxxxx, bl.xx, sc.x, et.x, ap.xx, județul xxxxxx, a chemat în judecată ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE xxxx și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xxxxx, ambele cu sediul în xxxxx, str.Matei xxxxx, nr.xx, județul xxxx, solicitând anularea deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx, emisă de pârâta D.G.F.P. xxxxx și, pe cale de consecință, desființarea deciziei de calcul a taxei de poluare pentru autovehicule nr. xxx/xx.xx.xxxx și restituirea sumei de xxxx lei, actualizata cu rata dobânzii legale, precum și plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii sale, reclamantul a arătat că a achiziționat un autoturism second - hand dintr-un stat al Uniunii Europene, iar pentru înmatricularea acestuia a fost obligat să achite taxa auto de poluare.

Consideră reclamantul că perceperea acestei taxe este contrara normelor

Comunității Europene întrucât ea se constituie într-un depozit discriminatoriu care încalcă principiul liberei circulații a produselor între statele .

În dovedirea cererii sale, reclamantul a solicitat proba cu înscrisuri . În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea sa pe dispozițiile Tratatului Comunității Europene, Constituția României și Codul de procedura civilă. Cererea a fost legal timbrată cu suma de xx lei - taxă timbru și xx lei timbru judiciar.

Prin întâmpinare, pârâta D.G.F.P. xxxxx a solicitat respingerea cererii reclamantului, considerând că încasarea taxei de poluare este legală și se sprijină pe dispozițiile O.U.G. nr.50/2008, dispoziții care în ultima formă a actului normativ sunt în concordanță cu normele C.E.

S-a solicitat totodată de către pârâtă introducerea în cauză, în calitate de chemat în garanție, a Administrației Fondului pentru xxxx, întrucât taxa percepută reclamantului se varsă în acest fond, iar în situația în care s-ar admite acțiunea reclamantului chematul în garanție să fie obligat să achite pârâtului suma solicitată de reclamant.

La rândul său, pârâta A.F.P. xxxxx, prin întâmpinare, a solicitat de asemenea respingerea ca neîntemeiată a cererii reclamantului, susținând că dispozițiile cuprinse în O.U.G. nr.50/2008 sunt în concordanță cu Tratatul Comunității Europene.

Din actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele :

Pentru înmatricularea unui autoturism marca xxxx achiziționat de reclamant din Franța, s-a perceput taxa de poluare, potrivit deciziei de calcul din xx.xx.xxxx în sumă de xxxx lei, decizie emisă de pârâta A.F.P. xxxxxx .

Împotriva acestei decizii, în condițiile art.205 și următoarele Cod procedură fiscală, reclamantul a formulat contestație, contestație care a fost respinsă de pârâta D.G,F.P. xxxxxx, potrivit deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx.

În ambele situații pârâtele organe fiscale au motivat faptul că perceperea și calculul taxei de poluare sunt legale și au la bază dispozițiile O.U.G. nr. 50/2008, dispoziții care sunt în concordanță cu normele Tratatului Comunității Europene.

Cererea formulată de reclamant apare întemeiată pentru următoarele considerente :

Potrivit art.I alin.I din O.U.G. nr.50/2008, cu modificările ulterioare rezultă că se instituie plata taxei de poluare pentru autovehiculele reglementate de art.3 alin.I din același act normativ, respectiv autovehiculele din categoriile M1,M3 și M1-M3, astfel cum acestea sunt definite în RNTR2.

Rezultă din cuprinsul art.7 lit.a din O.U.G. nr.50/2008 că obligația de plată a taxei de poluare intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România.

Din economia acestui din urmă text de lege se poate reține existența unei discriminări atunci când autovehiculele înmatriculate într-un stat comunitar, la prima înmatriculare în Române li se percepe taxa de poluare, în schimb autovehiculelor similare aflate pe piața internă, la reînmatriculare în urma vânzării acestora, această taxă nu s e percepe.

Se poate concluziona că această practică instituită potrivit O.U.G. nr. 50/3008 încalcă principiul liberei circulații a produselor între statele U.E. afirmat de art. 28 din T.C.E., actualmente art. 34 din TFUE și cel al instituirii unor taxe discriminatorii reglementate de art. 90 din T.C.E., actualmente art. 110 din TFUE întrucât măsurile fiscale sunt astfel stabilite încât descurajează punerea în circulație în România a tuturor autovehiculelor de ocazie, cumpărate din state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie, cu vechime și aceeași uzură de pe piața națională.

Rezultă această concluzie cu suficientă convingere și din hotărârea Curții de Justiție a U.E. din 7 aprilie 2011 (C-402/09 Cauza Tatu), când această curte având a da un răspuns unei întrebări preliminare formulată în temeiul art. 234 CE de Tribunalul Sibiu a statuat că reglementările O.U.G. nr. 50/2008 nu asigură neutralitatea taxei de poluare în privința vehiculelor de ocazie importate și a vehiculelor de ocazie similare înmatriculate pe teritoriul național anterior instituirii taxei menționate, și că prin aceasta se încalcă dispozițiile art. 90 din fostul T.C.E., actualmente art. 110 din TFUE.

Așa fiind, existând o contradicție între norma internă și norma comunitară, în cauză își găsește aplicarea dispozițiile art. 148 din Constituție, care prevăd că urmare a aderării la Uniunea Europeană prevederile tratatelor constitutive precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare (alin. 2) iar Parlamentul, Președintele, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor din actul de aderare asumate prin Legea nr. 157/2005.

De altfel jurisprudența Curții Europene de Justiție a stabilit că legea care se îndepărtează de tratat nu ar putea să ducă la anularea lui, dat fiind natura sa originară și specială, fără a-l lipsi de caracterul de lege comunitară.

Acest principiu stabilit în cauza COSTA/ENEL(1964) a stabilit și relația dintre dreptul comunitar și dreptul național al statelor membre, arătând că dreptul comunitar este o ordine juridică independentă care are prioritate de aplicare chiar și în fața dreptului național ulterior.

Așa fiind, constatându-se neconcordanța dintre norma internă (O.U.G. nr. 50/2008) și norma comunitară (TCE actualmente TFUE) tribunalul urmează a admite ca întemeiată acțiunea reclamantului și a dispune restituirea sumei încasată de la acesta cu titlu de taxă auto de poluare.

Totodată, fiind o sumă încasată necuvenit cu titlu de taxă fiscală, urmează ca organele fiscale să achite și dobânda legală calculată potrivit art. 124 Cod procedură fiscală la data restituirii efective a taxei încasate.

Cu privire la cererea de "chemare în garanție a Administrației Fondului pentru xxxx și aceasta urmează a fi admisă ca întemeiată.

Astfel, potrivit art. 60 și următoarele Cod procedură civilă partea poate să cheme în garanție o altă persoană împotriva căreia ar putea să se îndrepte când ar cădea în pretenții cu o cerere în garanție sau în despăgubire.

Cum potrivit art. I alin. I din O.U.G. nr. 50/2008 sumele încasate cu titlu de taxă de poluare pentru autoturism se constituie venit la bugetul Fondului

pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu iar pârâta Administrația Finanțelor Publice xxxxx a căzut în pretenții, urmează a admite cererea de chemare în garanție și a obliga chematul în garanție către pârâta Administrația Finanțelor Publice xxxxxx la plata sumei achitată de acesta reclamantului.

La cererea reclamantului, potrivit art. 274 Cod procedură civilă pârâtele Administrația Finanțelor Publice xxxxx și D.G.F.P. xxxxx urmează a fi obligate și la plata cheltuielilor de judecată în sumă de xxxxx lei către reclamant.

Așa fiind, pentru aceste considerente urmează a admite ca întemeiată cererea formulată de reclamantul xxxxx împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice xxxxxx și D.G.F.P. xxxxxx.

Urmează a dispune anularea deciziei nr. xxx din xx.xx.xxxx emisă de pârâta D.G.F.P. xxxxx și admițând contestația formulată de reclamant va dispune desființarea deciziei de calcul a taxei de poluare nr. xxxx din xx.xx.xxxx emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice xxxxxx.

Va dispune obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice xxxxxx către reclamant la restituirea sumei de xxxxx lei precum și a dobânzilor legale aferente, calculate potrivit art. 124 Cod procedură fiscală la data plății efective.

Va obliga pârâtele D.G.F.P. xxxxxx și Administrația Finanțelor Publice xxxx la plata către reclamant a sumei de xxx lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Va admite ca întemeiată cererea de chemare în garanție și va obliga chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu către pârâta Administrația Publice xxxxx la plata sumei achitată de aceasta cu titlu de sumă încasat reprezentând taxă de poluare și dobânzi legale, către reclamant,

Văzând și dispozițiile art. 20 din Legea nr. 554/2004.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Admite ca întemeiată cererea formulată de reclamantul xxxxxx, domiciliat în xxxxx, str.xxxxx, bl.xx, sc.x, et.x, ap.xx, județul xxxxx împotriva pârâtelor ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE xxxxxx și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE xxxxx, ambele cu sediul în xxxxx, str. xxxx, nr. xx, județul xxxxxx.

Dispune anularea deciziei nr. xxx din xx.xx.xxxx emisă de pârâta D.G.F.P. xxxxxx și, admițând contestația formulată de reclamant, desființează decizia de calcul a taxei de poluare nr. xxxxx din xx.xx.xxxx emisă de pârâta A.F.P. xxxxx și obligă pe aceasta să restituie reclamantului suma de xxxx lei achitată cu titlul de taxa de poluare actualizată cu rata dobânzii legale calculată potrivit art. 124 Cod procedură fiscală, la data plății efective.

Obligă pârâtele către reclamant și la plata sumei de xxx lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

Admite ca întemeiată cererea de chemare în garanție și obligă chematul în garanție ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU cu sediul în xxxxx xxxx nr. xxx Corp x sector x să restituie pârâtei A.F.P. xxxx sumele achitate de aceasta reclamantului.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.